1. Після цього він вийшов з Атен і прибув до Коринту.

2. І знайшов він одного юдея, на ймення Акилу, родом із Понту, що недавно прибув із Італії, та Прискиллу, його дружину, бо Клавдій звелів усім юдеям, щоб покинули Рим. І до них він прийшов,

3. а що був він того ж ремесла, то в них позостався та працював; ремесло ж їхнє було виробляти намети.

4. І він щосуботи розмову точив у синагозі, переконуючи юдеїв та гелленів.

5. А коли прибули Сила та Тимофій з Македонії, Павло слову віддався, і він свідчив юдеям, що Ісус то Христос.

6. Як вони ж спротивлялися та богозневажали, то він обтрусив одежу свою та промовив до них: Ваша кров на голову вашу! Я чистий. Відтепер я піду до поган.

7. І, вийшовши звідти, він прибув до господи одного, на ім'я Тита Юста, що був богобійний, його ж дім межував із синагогою.

8. А Крисп, старший синагоги, увірував в Господа з усім домом своїм; і багато з коринтян, почувши, увірували й охристились.

9. Сказав же Павлові Господь у видінні вночі: Не бійся, але говори й не мовчи,

10. бо з тобою ось Я, і на тебе ніхто не накинеться, щоб тобі заподіяти зло, бо Я маю в

цім місті багато людей.

11. І позостався він рік і шість місяців, навчаючи в них Слова Божого.

12. А коли Галліон був в Ахаї проконсулом, то проти Павла однодушно повстали юдеї, і на суд привели його,

13. кажучи: Цей людей намовляє, щоб Богові честь віддавали незгідно з Законом!

14. Як Павло ж хотів уста відкрити, сказав Галліон до юдеїв: О юдеї, якби сталася кривда яка, або злий учинок, то я б справедливо вас вислухав.

15. Та коли спір іде про слово та ймення й Закон ваш, то самі доглядайте, я суддею цього бути не хочу.

16. І прогнав їх від суду.

17. Тоді всі схопили Состена, начальника над синагогою, та й перед судом його били. Галліон же на те зовсім не зважав.

18. А Павло, перебувши доволі ще днів, попрощався з братами, і поплинув у Сирію, і з ним Прискилла й Акила; він у Кенхреях обстриг собі голову, бо обітницю дав був.

19. І прибув він в Ефес, і там їх позоставив, а сам у синагогу ввійшов і розмовляв із юдеями.

20. Як просили ж його довший час позостатися в них, то він не згодився,

21. але попрощався й сказав: Знов вернуся до вас, коли буде на те воля Божа! І відплив із Ефесу.

22. І, побувши в Кесарії, він піднявся, і, привіт славши Церкві, відбув в Антіохію.

23. І, пробувши там деякий час, він вибрався в подорож знову, за порядком проходячи через країну галатську та Фріґію, та всіх учнів зміцняючи.

24. Один же юдей, на ім'я Аполлос, родом з Олександрії, красномовець та сильний в Писанні, прибув до Ефесу.

25. Він був навчений дороги Господньої, і, палаючи духом, промовляв і про Господа пильно навчав, знаючи тільки Іванове хрищення.

26. І він сміливо став промовляти в синагозі. Як Акила й Прискилла почули його, то його прийняли, і докладніш розповіли йому про дорогу Господню.

27. А коли він схотів перейти до Ахаї, брати написали до учнів, нагадуючи, щоб його прийняли. А прибувши, помагав він багато тим, хто ввірував благодаттю,

28. бо він переконував пильно юдеїв, Писанням прилюдно доводячи, що Ісус то Христос.